

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-1 У. 8950/16
08.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановић и Томислава Медведа, чланова већа, са судским саветником Драганом Ранђеловић, као записничарем, одлучујући у управном по тужби тужиље А.А. из ..., Улица ... број ..., коју заступа пуномоћник Марија Тодоровић, адвокат из Ниша, Страхињића Бана бб, ПЦ “Амбасадор” локал 15, против туженог Сената Универзитета у Нишу, Универзитетски трг број 2, ради поништаја одлуке туженог број СНУ 8/16-01-003/16-022 од 28.04.2016. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б., са адресом за достављање поште В.В., У..., Улица ... број ..., у предмету конкурса, након одржане усмене и јавне расправе од 02.12.2016. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 08.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореном одлуком одбијен је, као неоснован, приговор тужиље изјављен против одлуке Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке, број 8/20-01-002/13-007 од 25.02.2013. године, којом се заинтересовано лице бира у звање доцента за ужу научну област ... на В.В. у

Тужбом поднетом Управном суду, 14.06.2016. године, тужилца побија оспорену одлуку због процесних и материјалних недостатака. Пре свега, указује на неблаговременост расписивања конкурса, јер је упркос обавези да се конкурс распише 6 месеци пре истека уговора о раду запослених асистената, декан ... расписао два конкурса за избор у звање доцент тек 27.08.2012. године, тачније, 40 дана пре истицања уговора о раду асистентима са докторатом на катедри за ..., па између осталих и за тужилцу. Осим наведеног, тужилца указује и на неправилности у току изборног поступка који је претходио доношењу како другостепене, тако и првостепене одлуке, јер указује на нерегуларан избор Комисије за писање извештаја о кандидатима. Указује, затим, да је одбијен њен захтев за изузеће појединих чланова Комисије, да су критеријуми за избор прилагођени изабраном кандидату, те да је Комисија у свом раду показала недоследност, будући да је издвојила само један од критеријума неопходних за избор (број радова са SCI листе), а ни њега није правилно применила. Истиче, да изабрани кандидат нема најбоље резултате и оцене, односно да је тужилца оцењена са укупно 189,5 бодова а изабрана др. Б.Б. са 159 бодова. Све то указује да

поступак избора верификује унапред донету одлуку о избору. Такође указује, да тужени орган није дао ваљане разлоге за своју одлуку. Предлаже да Суд одлучи у спору пуне јурисдикције на тај начин што ће поништити оспорену одлуку Сената као и одлуку Научно-стручног већа број: 8/20-01-002/13-007 од 25.02.2013. године, те поништити конкурс за избор наставника у звање: доцент за ужу научну област ... на В.В. у ..., објављен у дневном листу Народне новине дана 27.08.2012. године, с тим да Суд обавезе тужени орган да јој надокнади трошкове управног спора.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет управног спора и одговор на тужбу, којим оспорава све наводе тужбе и остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Детаљно образлаже и наводи разлоге због којих налази да су наводи тужбе неосновани, налазећи да је конкурс за избор наставника у звање доцент за ужу научну област ... на В.В. у ..., који је објављен 27.08.2012. године, у свему спроведен законито, у складу са одредбама Закона о високом образовању, Закона о општем управном поступку, Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу ("Гласник Универзитета у Нишу", број 2/2008), чији су саставни део ближи критеријуми за избор у звање наставника, као и другим релевантним општим актима. Додаје, да је кључна чињеница за оцену законитости оспорене одлуке, да је на конкурс изабран кандидат који испуњава услове конкурса за избор у звање доцент. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Заинтересовано лице, Б.Б., дала је одговор на тужбу, у коме наводи да је у конкретном случају испуњавала све услове конкурса за избор у звање доцент, а да је приликом одлучивања Комисија разматрала све остварене резултате пријављених кандидата, што произлази из извештаја Комисије. Наводи да нису основани наводи тужбе да је Комисија издвојила само један од критеријума неопходних за избор, тј. број радова са SCI листе, будући да је Комисија у извештају анализирали све аспекте рада пријављених кандидата, а не само објављене радове, њихов број и број поена које носе, што се може проверити увидом у извештај. У одговору детаљно образлаже број радова објављених у часописима, те стим у вези који радови припадају категоријама часописа са SCI листе позивајући се на Правилник о условима и критеријумима за избор наставника ... у Свој избор ставља у једнак однос са избором кандидата Г.Г., те имајући у виду да тужила у спору поводом избора Г.Г. није успела сматра да Суд треба да има једнак приступ и да јој он омогући да несметано и даље ради. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Управни суд је у присуству тужиле и њеног пуномоћника, овлашћеног представника туженог органа и заинтересованог лица, одржао усмену, јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, а на основу овлашћења из одредбе члана 39. став 1. истог Закона, у вези члана 38. став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), ради разјашњења стања ствари.

Тужила је преко речи пуномоћника, на усменој јавној расправи, остала код навода тужбе. Предлаже да Суд тужбу уважи, поништи оспорену одлуку и спор реши пуном јурисдикцијом. Трошкове тражи на име судских такси по одмерењу суда, за састав тужбе 16.500,00 динара и за приступ суду 18.000,00 динара.

Овлашћени представник туженог органа је на усменој јавној расправи остао код одговора на тужбу, посебно указујући да је у овом поступку оспорено решење донето у свему у извршењу пресуде овог суда У 12807/15 од 25.02.2016. године. Ближе објашњава да су разлози као и налог из раније пресуде били, заправо недостатак комплетних списа односно приговор тужиле који је изјавила против првостепне одлуке, те је овог пута тужени орган доставио суду комплетне списе. Такође истиче да изабрани кандидат испуњава све услове конкурса. Предлаже да Суд тужбу одбије, трошкове не тражи.

Заинтересовано лице Б.Б., је на усменој јавној расправи остала у свему при одговору на тужбу. Предложила је да Суд тужбу одбије. Трошкове није тражила.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа, одговора на тужбу заинтересованог лица, списа предмета, речи странака и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд налази:

тужба је неоснована.

Из списа предмета и разлога образложења оспорене одлуке произлази да је на основу одлуке декана ... у ..., расписан конкурс дана 27. 08. 2012. године за избор наставника у звање доцента за ужу научну област ... на В.В. у ..., да су се на расписани конкурс пријавила четири кандидата: А.А., Б.Б., Д.Д. и Ћ.Ћ., те да је одлуком Научно-стручног већа за техничко технолошке науке број 8/20-01-007/12-042 од 13.11.2012. године именована Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима. Комисија за писање извештаја предложила је да се, од пријављених кандидата, Б.Б., изабере у звање доцента, на који извештај је тужила ставила приговор, по коме је Комисија доставила одговор В.В. у ..., да остаје при предлогу да се Б.Б. изабере у звање доцента. Након што је Изборно веће ... у ..., на седници одржаној 07.02.2013. године, утврдило предлог о избору Б.Б. у звање доцента, Научно-стручно веће за техничко-технолошке науке је на седници одржаној 25.02.2013. године, донело Одлуку о избору у звање наставника, НСВ број 8/20-01-002/13-007, којом се Б.Б. бира у звање доцента, са образложењем да је полазећи од напред наведених чињеница, с обзиром да на седници није било дискусије, у складу са чланом 19. став 3. и 5. Пословника о раду научно-стручних већа Универзитета у Нишу („Гласник универзитета у Нишу“ број 1/08) ставио на гласање предлог да се Б.Б., изабере у звање доцента, за који предлог су гласали сви присутни чланови. Против наведене првостепене одлуке тужила је поднела приговор, који је тужени орган једногласном одлуком присутне већине чланова Савета, одбио, као неоснован, са образложењем да је правилно Научно-стручно веће за техничко технолошке науке одлучило да изабере заинтересовано лице у звање доцента за ужу научну област ..., на В.В. у ..., јер је, након што је утврдило да и тужила и изабрани кандидат испуњавају услове за избор у звање наставника, приступило оцени квалитета рада кандидата, након чега је нашло да заинтересовано лице има већи број бодова остварених објављивањем радова на СЦИ листи, као и да је аутор међународне монографије, што тужила нема као референцу.

Одредбом члана 65. став 1. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, број 76/05...93/12), прописано је да високошколска установа расписује конкурс за заснивање радног односа и стицање звања наставника за уже области утврђене општим актом високошколске установе. Ставом 2. прописано је да Универзитет врши избор у сва звања наставника, на предлог факултета, односно друге високошколске јединице, а академија

струковних студија за наставнике у звању предавача и професора струковних студија на предлог одговарајуће високошколске јединице академије струковних студија. Ставом 7. истог Закона, прописано је да се начин и поступак заснивања радног односа у звање наставника, уређују општим актом самосталне високошколске установе, док је ставом 8. истог члана прописано да приликом избора звање наставника, високошколска установа цени елементе: оцену о резултатима научног, истраживачког односно уметничког рада, оцену о ангажовању и развоју наставе и развоју других делатности високошколске установе, оцену о резултатима педагошког рада, као и оцену резултата постигнутих у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничког наставничког подмлатка.

Одредбом члана 10. Правилника о поступку стицања звања и заснивању радног односа наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“, број 1/06), прописано је да Факултет доставља одговарајућем научно-стручном већу Универзитета: 1) Предлог изборног већа факултета о избору кандидата у звање наставника, укључујући и случај када се ни један од пријављених кандидата не предлаже за избор, 2) Извештај Комисије о пријављеним кандидатима на конкурс за избор наставника, а ако је у току увида јавности било примедба, достављају се и примедбе и одговор Комисије на примедбе и 3) оцене из члана 8. Правилника.

Одредбом члана 11. истог Правилника, прописано је да одговарајуће научно стручно веће Универзитета доноси одлуку о избору у звање наставника и ту одлуку доставља факултету и осталим учесницима конкурса, на коју одлуку учесници конкурса имају право приговора Научно наставном већу Универзитета у року од 15 дана од дана достављања одлуке о избору, те да је одлука Научно-наставног већа које одлучује по приговору коначна.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране одредбе Закона о високом образовању и Правилника о поступку стицања звања и заснивању радног односа наставника Универзитета у Нишу, по оцени Управног суда, правилно је тужени орган у поступку у коме није било повреда правила поступка, на седници већа одржаној дана 28.04.2016. године, након што је размотрио приговор тужиле и материјал прописан чланом 10. цитираног Правилника, донео одлуку да се заинтересовано лице изабере у звање доцента за ужу научну област ... на В.В. у Тужени орган је приликом доношења оспорене одлуке поступио у свему по пресуди Управног суда, II-3 У. 12807/13 од 25.02.2016. године, којом је поништена одлука Сената Универзитета у Нишу, СЛУ број 8/16-01-007/15-036 од 08.07.2015. године, којом је одбијен приговор тужиле изјављен против одлуке Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, број 8/20-01-002/11-007 од 25.02.2013. године. У извршењу наведене пресуде, тужени орган је отклонио повреде правила поступка на које му је Управни суд указао.

Суд је ценио наводе тужбе, али је, имајући у виду напред наведено, нашао да они нису од утицаја на законитост оспорене одлуке, будући да тужилца није навела ниједну нову околност, нити пружила нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на другачије одлучивање.

Суд је ценио захтев тужиле да управни спор реши у спору пуне јурисдикције, у смислу члана 43. Закона о управним споровима, односно да донесе одлуку којом ће поништити и оспорену одлуку Сената Универзитета у Нишу и одлуку Научно – стручног

већа за техничко – технолошке науке Универзитета у Нишу, број 8/20-01-002/13-007 од 25.02.2013. године, али налази да тај захтев није основан, с обзиром да је оспорено решење правилно и на закону засновано, док се у спору пуне јурисдикције може одлучивати само када оспорени управни акт треба поништити, уз испуњење и других услова прописаних наведеном законском одредбом, што у конкретном није случај.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је применом члана 40. став 2. и члана 46. став 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у ставу I диспозитива пресуде.

Будући да је тужба одбијена, Суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима, одбио захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, одлучујући као у ставу II диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана:08.12.2016. године, II-1 У. 8950/16

Записничар,
Драгана Ранђеловић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ